

at det koster en Øre mere, naar man kun lader en Del af dem falde for at opnaa noget, der gik i Retning af det, som det ærede Medlem for Esbjerg i Fjor stillede Forslag om. Men det vil enhver kunne se, at der er saa mange Løsninger, og at disse stille saa store Krav, at denne Sag foreligger for os fuldstændig uforberedt. Et Udvalg kan arbejde med stor Troskab, med stor Sans for Betydningen af den stillede Opgave, men det kan ikke virkelig hidskaffe en Løsning.

Den højtærede Minister sagde forleden Dag, da Esbjergsagen var for, at han ikke var sagkyndig, og det er der ikke noget at sige til. Den højtærede Minister udtalte ogsaa dette, da vi i Forgaars behandlede Bygevæsenets Ordning her i Landet: han var ikke sagkyndig. Og det behøver Ministeren for den Sags Skyld heller ikke at være. Det kan en Minister ikke være, hvor saa mange forskellige Sager ere henlagte under hans Departement, men en Ting var det dog i allerhøjeste Grad ønskeligt, at Ministeren for offentlige Arbejder besad, og det er Sans for Bygningsvæsenet, Kærlighed til Bygningskunst og Forstaaelse af, hvad det, ved en Lejlighed som denne, drejer sig om. Den højtærede Minister har selv forleden Dag i sit Forslag om Bygningsvæsenets Omordning udtalt disse Ord: „Man har særlig ofte maattet føle det uheldige i ikke at have en enkelt Embedsmand, til hvem Regeringen altid kunde henvende sig om sagkyndig Bistand paa det her ommeldte Omraade, og hvem Ansvar for Bygnings-sagers Afgørelse i teknisk Henseende paa-hvilede.“ Det er fuldstændig rigtigt, men nu har den højtærede Minister ikke en enkelt Mand, men 5, til hvem han kan henvende sig. Han kan henvende sig til dem enkeltvis eller sætte dem sammen i et Kollegium, og saa faar den højtærede Minister der det rette Sted, hvor Ansvar for Bygningssagers Afgørelse i teknisk Henseende kan hvile. Og den højtærede Minister kan gaa mange andre Veje, thi der gives andre Statsinstitutioner, f. Eks. Kunstakademiet, som ikke alene med Glæde ville, men vel egentlig ere pligtige til at afgive Betænkning om de Spørgsmaal, som den højtærede Minister ikke mener selv at turde paatage sig Ansvar for. Men det synes den højtærede Minister ikke at have interesseret sig for, og heller ikke for, hvorledes det ny skal komme til at staa til Christiansborg og de øvrige Bygninger. Jeg maa tilstaa, at jeg

tror, Ansvar vil blive for tungt for den ærede Minister.

Krabbe: Der er i Lovforslaget og dets Anmærkninger et ejendommeligt Forhold mellem de to Hovedgenstande, som det har, et Forhold, som ogsaa har afspejlet sig under Forhandlingerne her. Den oprindelige Hovedgenstand for Lovforslaget er nemlig Ministeriernes Anbringelse. Kommissionen blev nedsat udelukkende med dette for Øje, det skete den 26. November 1906, som omtalt af det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (S. Sørensen), og først den 6. Marts i Aar kom Spørgsmaalet om Rigsarkivet til. Uagtet dette er Tilfældet, er, efter det foreliggende Lovforslag, om ikke hele Interessen, saa dog Hovedinteressen samlet om Rigsarkivet, og hele Forhandlingen her i Dag bærer det samme Præg. Dette Forhold mellem den oprindelige Hovedgenstand, Ministerierne, og den anden, Rigsarkivet, viser sig først i Summernes Størrelse. Medens den samlede Sum for begge Foretagender er 1,425,240 Kr., er den for Rigsarkivet alene, naar man tager alt med, 880,000 Kr., saa at langt den største Del af de Udgifter, som Staten her staar overfor, bruges til Rigsarkivet, og langt den mindste Del til Ministerierne. Jeg vil her i Forbigaaende sige, at jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) i, at for de 146,000 Kr., som udgøre en Del af de 880,000 Kr., der skulle anvendes paa Rigsarkivet, foreligger der aldeles ingen Oplysning — de skulle medgaa til at skaffe Militæretaten Godtgørelse for det, den taber ved de paatænkte ny Bygninger —, og man vil derfor i hvert Tilfælde ikke kunne gaa videre i denne Plan, uden at faa de nødvendige Oplysninger her.

Det er ikke dog alene ved Udgifternes Fordeling, at Rigsarkivet afgjort faar den største Del, det gælder endnu mere med Hensyn til, hvad der opnaas. Det, som opnaas for Ministerierne, betegnes i Lovforslaget saaledes, at det, naar disse Forholdsregler gennemføres, „indtil videre vil kunne undgaaes at tage Spørgsmaalet op om Tilvejrbringelse af ny Bygninger for Ministerierne“. Det er det hele, at det „indtil videre“ vil kunne undgaaes at tage dette Spørgsmaal op. Det er i Virkeligheden et meget lille Resultat, Ministerierne have opnaaet. Naar man ser Planerne, undrer man sig en Smule — glæder sig